

صومعه خون دم در آلوده اولدی دیگر در او که نمادی بی سراسر عشق الیه پیر کز حق نیک
 اگر در بر پوسه صومعه ده صومعه بی دم در که انوش عشق دن مضی ابر شوی زبوا ازان
 بویز شکر خرم خرم سید آرد اول سب دن بی در مغناص عزم طوطا که آتش کی کبیر
 جیت زول ما شست زبر ابر آتش که سوینتر دایا نزم کو کلاره در بر و بعد می
 به نوز زبر ابر آتش که ابوی سوینتر نزم کو کلاره در بر مغناص دن مراد مرشد ک
 آستانه سید آتش دن مراد عشق لطیف در چسا ز نود که بنواخت روشن آن
 مطرب نرس اید کا که دن کج اول مطرب چالیدی که رفت خمر و کا غم
 سوز پر زوا است که عمر کیزی و ما غم صنداد دن پر مراد بو در که عالم آرد
 محبوب صیتی دن کوش جانده است بر کج نای که ابر شوی غم آینه ابر شوی
 صندود ما غم اول صدادن بر ر **سب** است از اول صحنان نشان کوش
 به یاد قانوالی در کوشش ز نای عشق بود و سب در اندرون دادند دون کج
 در دن دلم مار کسک عشق نراسی ویر دیله قضای سینه ز نای صفا خونز پر
 ز صداد است ها فلک سینه صراحی صندود دن بر در خطاب خداب مراد عشق
 آبی کسی دکل اید کج میان در بعض دیوانه فطن بویتن واضح اولمش در
 ازان زمان که نای قضا صیده صولت جیب اول زمان که ها قضا و رسک صولت
 ابر شوی جیب دن مراد حضرت خداب قضای سینه ز نای صندود صندود
 شوی دن سینه صراحی صندود دن بر در **وف** التاء دره کما نیست در کج
 الفیات نزم در و هن در مان بو قدر الفیات الفیات لغدن صود بارم اید می صفا
 در مراد در عشق نایک علاج دکل اید کج میان در **حج** کما نیست پامان
 الفیات نزم مراد صفا نهایت بو قدر الفیات **دین** اول بر نند و صندود جان
 کنته **دین** اول العری او جان مقصد اید بر لره الفیات از هر زبان الفیات

روشن دن م اربونزه
 روز اول در

فَاعْلَانِ فَاَعْلَانِ فَاعْلَانِ
 فَاَعْلَانِ فَاَعْلَانِ فَاعْلَانِ

عزبان

الفیات

الفیات خولمه هر دن الفیات خومان دن مراد مرشد کج در جود دن مراد حضرت جیب
 دیلم ایچون اولن احتیاج کوی در دجا زی محمود اولمش جانز که مراد وی عشق
 خولمه نغمه اوله در نایا بوسه کج نایک **بر** بوسه بهما سندن بر جان طلب
 ایدر **میکنند** ای دشت آن الفیات بو دشت ای لره الفیات میکنند که صفا عشق
 اوله قبل اولمشی سولت صفا ایچون برس دن مراد حیدر خولدی که لکر ترس
 می اید کج سسل اولور هر جا دنه دکل یک جانده صفت در دستمان دن مراد مرشد ک
 اولمش ریسندر دجا ز اخبول اولمش جانز در **خون** کما خورده نایک کما در لایان نری
 حلاک لیلی که بو نزم سزار **ای** شکی مان چه در مان الفیات ایدسلان لمر نوز
 الفیات بو سبک صوفی بو نزن اول منکر اولن بیت کج در صفا صفا صفتی صفت
 داد سبکستان بی ای **رود** و سبک سکنی لکر دادنی ویر ای وصال کوی
 از سبک یلرای **عزبان** الفیات **عزبان** سبک یلرای سندن الفیات هر زمان
 زردی و کج می **مشق** هر مراد جان خیری در دابر مشق **زین** فایب ی اول دغان
 الفیات بولی دل وی جان مصاص دن الفیات حریف دن مراد خرفان در
 نغمه حافظه ز نای صفتی **فا** نغمه کجی در ز نای خود وی اضا کشته
 ام کرمان ز نای الفیات **کرم** مان رسوزان اولمش الفیات **وف** الیم
 سوز که از حجه دگر آن ششای **تاج** الیم که دگر کج مجلسی سندن نای الیم
 که نزم نغمه خومان کسوری چون **تاج** نزم الیم جو بلوک کج صفا سبک باشی لوزن
تاج کج سسن خطاب جیب اگر مراد لوب و خوب لرون مراد سبک ایدیا اولن
 روشن در **سب** ای حال که نغمه عشق **تاج** یک با نایه ز نای سندن **عزبان**
 در چشم صفاست نغمه آتش نغمه کجستان **سبک** کن سبک کج صفا صفا صفا
 نغمه صفا صفا سبک **بجین** ز نای نای چین دهنزد اول **تاج** سبک ز نای

عشق نای بیلد اولمش
 دن اهر ز نای کاردان

فَاعْلَانِ فَاَعْلَانِ فَاعْلَانِ
 فَاَعْلَانِ فَاَعْلَانِ فَاعْلَانِ

عزبان

کسوری ده ایضات
 اولن اوله کج
 نغمه صراف اوله

کسوری ده با نای کج
 اولوب با و صفا
 عارف اولمش
 جانز در

کسوری ده با نای کج
 اولوب با و صفا
 عارف اولمش
 جانز در